ACOD FEDERAAL

Tegen het besparingsbeleid dat de werknemers en de openbare diensten treft

Ontwerpmotie van het Federaal Comité

Federaal Comité · 9 november 2026
Ontwerpmotie — werkversie

In het kort

De openbare diensten hebben al een te groot deel van de budgettaire inspanningen gedragen.

De indexering is geen loonsverhoging: ze vrijwaart de koopkracht tegenover de stijgende levensduurte.

Van de echte sterkste schouders mag een groter aandeel verwacht worden dan wat in het regeerakkoord is vastgelegd.

> ACOD vraagt de partijen die begaan zijn met de zaak van de werknemers om, als de regering niet bijstuurt, hun deelname eraan in vraag te stellen.

I. Vaststellingen

1. Sinds het aantreden van de Arizona-regering werden de inspanningen vooral gedragen door de uitkeringsgerechtigden, de gepensioneerden, de werknemers en in de eerste plaats door de werknemers van de openbare diensten.

2. Vorig jaar werden op initiatief van ACOD drie opeenvolgende stakingsdagen georganiseerd in België. Op de eerste dag stelde de eerste minister zijn begroting voor en verklaarde hij misprijzend dat hij geen moment aan die drie historische actiedagen had gedacht.

3. Een jaar later hebben de omvang en de kracht van de sociale beweging ervoor gezorgd dat de regering er niet in slaagt een begrotingsakkoord te bereiken. **Haar huidige getalm is de verdienste van de sociale beweging**, en in de eerste plaats van de militanten van ACOD.

4. De regeringsbesprekingen vermijden nog altijd om naar de rijksten te kijken, terwijl die zouden moeten bijdragen aan de budgettaire inspanning. ACOD herinnert in dat verband aan de motie van het Federaal Bureau "2 % op de 1 %".

5. Volgens tal van studies zijn de rijksten al bijna dertig jaar de grote bevoorrechten van het Belgische belastingstelsel, via hervormingen die steeds gunstiger voor hen uitvallen.

II. Beslissingen

1. ACOD is van oordeel dat **er al te veel inspanningen werden geleverd op de kap van de openbare diensten**.

2. De automatische loonindexering is geen loonsverhoging. Ze maakt het mogelijk de koopkracht van de werknemers te vrijwaren tegenover de stijgende levensduurte.

3. ACOD zal nooit dulden of aanvaarden dat er, zelfs maar licht, aan deze indexeringsmechanismen geraakt wordt. **Een dergelijke aantasting zou als onaanvaardbaar en ontoelaatbaar beschouwd worden**.

4. ACOD stelt dat in de huidige budgettaire en sociale context **van de echte sterkste schouders een groter aandeel in de inspanning mag verwacht worden dan het aandeel dat in het regeerakkoord werd vastgelegd**. Daarmee bedoelen we de grootste vermogens en de hoogste inkomens uit kapitaal, en niet de werknemers met een gewoon loon, die vandaag al de rekening betalen. Wie het meest draagkrachtig is, moet ook het meest bijdragen.

5. ACOD roept de partijen die zeggen begaan te zijn met de zaak van de werknemers, in het bijzonder **Vooruit**, **Les Engagés** en **CD&V**, op om binnen deze regering hun

verantwoordelijkheid ten volle op te nemen. Indien de regering blijft weigeren de werknemers en de openbare diensten te ontzien en geen rechtvaardige bijdrage vraagt van de echte sterkste schouders, dan verwacht ACOD dat zij daar de consequenties uit trekken en hun verdere deelname aan deze regering ernstig in vraag stellen, tot en met het verlaten ervan.

6. Politieke verantwoordelijkheid bestaat er niet in een stervende regering te proberen redden, maar wel in trouw blijven aan zijn waarden en principes.